

FILIP NORMAN (60)

VOORZITTER RAAD VAN BESTUUR VAN DIE KEURE
ZIJN PASSIE IS: DUIVENSPOORT

FILIP HUYSEGEMS, FOTOGRAFIE JONAS LAMPENS

“Zo’n duif is een raket vol energie”

“Mijn passie voor de duivensport is begonnen toen ik een jaar of drie was. Mijn vader was een drukbezet zakenman. Ik zag hem niet veel tijdens de week. In het weekend kon ik hem vinden op het duivenhok. Daar toonde hij me hoe je met duiven omgaat. Ik mocht ze in mijn handen houden, ik mocht mijn favorieten kiezen. Zo is mijn liefde voor duiven ontstaan. Mijn vader had die passie van zijn vader, en ik geef mijn kennis door aan mijn zoon Nicolas. Dit is dus een verhaal van vier generaties. Toen in 1997 mijn vader overleed, verloor ik ook mijn beste vriend. Zijn laatste vraag was niet of ik die Keure zou voortzetten, maar wel: ‘Ge gaat toch met de duiven blijven spelen?’

“Wat maakt een goede duivenliefhebber? Ten eerste: je moet kampioenen kunnen kweken. Dat komt neer op selecteren, keuzes maken, bloedlijn met bloedlijn kruisen, en zo streven naar de ideale duif. De Normanduiven zijn internationaal vermaard, onze Magic Florian is legendarisch, hij is de vader van verschillende topracers.

“Ten tweede: je moet een goed trainingsschema kunnen opstellen. Duiven zijn de atleten van het luchtruim. Net zoals bij menselijke sporters zijn er sprinters, en zijn er uitblinkers op de lange afstand. Vanaf april worden

ze dagelijks op vaste uren uitgelaten voor oefenvluchten. De kunst is de juiste mix te vinden tussen rust, training en slapen. Je kunt het vergelijken met wielrenners die zich voorbereiden op een wedstrijdseizoen.”

Dromen over duiven

“De duif is een edel dier, haar fantastische oriëntatievermogen is nog altijd niet verklaard. Als ik die wilskracht zie om weer en wind te trotseren, om toch maar thuis te komen, dat is toch om kippenvol van te krijgen? Zo’n duif is een raket vol energie. Soms vliegt ze 13 à 15 uur aan een stuk. Als ik droom, droom ik de helft van de tijd over duiven. Het moet zijn dat ik er onbewust veel mee bezig ben.

“De Normanduiven hebben dertien nationale vluchten gewonnen. Dat is niet niks. In 2008 kreeg ik een telefontje dat een van onze duiven de One Million Dollar Race in Zuid-Afrika had gewonnen, dat is een wereldkampioenschap van de duivensport. Toen ben ik de week daarop halsoverkop vertrokken voor de uitreiking van de prijs. Die is geen miljoen, maar 200.000 dollar waard, maar ik doe het niet voor het geld. Ik verkoop ook vrijwel nooit duiven. Zo’n duif is een stuk van mijn hart, dat is niet in

geld uit te drukken. Ik heb hier al Chinezen op bezoek gehad die zegden: wij komen van zover, waarom krijgen wij dan niet zo’n stuk van uw hart?”

Heimwee naar vroeger

“Tijdens het wedstrijdseizoen probeer ik zo veel mogelijk op het duivenhok te zijn, al is dat deze zomer minder goed gelukt – en dat verwijt ik mezelf – omdat het zo druk was in het bedrijf. Er werken 220 mensen bij die Keure, en onze branche is niet de gemakkelijkste.

“Mijn passie voor duiven hangt ook samen met een heimwee naar vroeger, toen alles nog volkser en rustiger was dan in deze snelle, stresserende tijden. Elk moment dat ik op het duivenhok doorbrenge, voel ik die nostalgie. Ik ben nu zestig. Op mijn 23ste ben ik begonnen in het bedrijf. Met de jaren krijg ik een scherper besef van de vergankelijkheid van alles. We zijn nu bij die Keure volop bezig met de omschakeling naar digitaal uitgeven, er is een investeringsplan en ik heb een nieuwe CEO. Het is nu stilaan aan de jongere generaties. Ik zou het aantal vaste dagen dat ik er nodig ben, willen afbouwen. Zodat ik meer kan genieten van mijn grootste rijkdom: mijn duiven.” ©